

О.О. Макаревич

викладач

Житомирський державний університет

імені Івана Франка

СЛЕНГ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ПІДЛІТКОВОГО МОВЛЕННЯ

Підлітковий період розвитку особистості характеризується амбівалентністю у поглядах, оцінках та судженнях. У підлітковому віці дитина починає дивитися на світ з точки зору його перетворення. Це зумовлено розвитком ментальних процесів, ростом самосвідомості. В онтолінгвістиці мовлення підлітків розглядають як період розвитку дискурсивного гіпотикодедуктивного мислення.

Шукаючи себе, маючи потяг до соціальної свободи підлітки також вдаються до використання сленгу, виявляють свою незалежність шляхом обрання нонконформістської моделі спілкування. Оскільки підлітковий вік - це перехідний етап між дитинством і дорослістю, підлітки часто опиняються в відчайдушній потребі для того, щоб належати до групи. Ця група повинна замінити сім'ю як точку відліку у своєму житті, де вони можуть обговорювати проблеми або обмінюватися плітками. Сленг у підлітковому віці діє як маркер виключення та включення до соціальних груп підлітків.

Поява сленгу підлітків не викликана семантичною необхідністю: усі поняття можна виразити й засобами стандартної мови. Сленг у мовленні підлітків несе радше експресивну функцію. Хоча у стандартній мові експресивних засобів цілком достатньо, але творці й користувачі підліткового сленгу розширяють іншу мовну функцію - функцію самоідентифікації. Мовлення - це маркер, що сигналізує про їхнє членство в групі іншим (стороннім), а разом з тим час його можна використовувати як секретний код для спілкування.

Способи, якими підлітки конструюють і передають свої вербальні повідомлення, регулюються насамперед емоційними потребами та настроями різного роду. Як актори, вони часто використовують лексику, щоб яскраво

змальовувати свої емоції, щоб слухачі дійсно зрозуміли, як вони почуваються. Дослідження вказує на емоційні особливості, які можна продемонструвати різними способами, наприклад, використання тривалих тонічних голосних, наповнювачів і лайливих слів. Ці функції працюють разом, щоб забезпечити відображення почуттів підлітка у мовленні. Потяг до розширення соціальних відносин виражається у створенні різноманітних мікрооб'єднань у підліткових компаніях, з різними способами кодування інформації - власні вокабуляри, наповнені сленгом, жаргонізмами або арго, що використовуються задля самовираження. Подібно до того, як інтереси, захоплення та інші спільні риси зводять однолітків до дружби по інтересам, аналогічно можуть групувати підлітків і особливості використання мови.

Спостереження за комунікативною поведінкою свідчать про те, що в підлітків спостерігається яскраво виражена орієнтація на мовний еталон референтної групи однолітків, орієнтація, що часом зводить нанівець нормативний вплив батьків. Деякі аспекти підліткового мовлення, особливо сленгові інновації, пояснюються впливом мас-медіа. Окрім телебачення та радіо, Інтернет став основним носієм інформації та особливо обміну інформацією для підлітків.

Таким чином, підліткове мовлення варіюється в залежності від соціальних груп тинейджерів і постійно змінюється, розвивається. Мовлення допомагає підліткам розвивати почуття приналежності, індивідуальності та місця в суспільстві. Значне використання сленгу сприяють самоідентифікації тинейджерів.

Література

1. Психология современного подростка. — М., 1987. — 270 с.
2. Седов К. Ф. Дискурс и личность: эволюция коммуникативной компетенции. — М., 2004. — 320 с.
3. Marcel Danesi Cool: The Signs and Meanings of Adolescence (Toronto Studies in Semiotics and Communication) 2nd ed. Edition 99-100
4. Marcel Danesi My Son Is an Alien: A Cultural Portrait of Today's Youth Rowman & Littlefield Publishers 208 p.